

## Az élő Krisztus, mint saját testi valónk valósága!

Húsvét I. 2016. FAUST GYULA

**Köszöntés:** „*Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről. Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyosságot teszünk róla, és ezért hirdetjük nektek is az örök életet, amely azelőtt az Atyánál volt, most pedig megjelent nekünk.*”

*„Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.” Apcs 4:20.*

**Alapige:** „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben? Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van.” Lk. 24: 38-39.

Énekek: 352;450;359; 457;445;440;458; Himnusz.

**Bibliaolvasás:** „Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Azok megrettentek, és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. Ő azonban így szólt hozzájuk: „*Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben? Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van.*” És ezeket mondva, megmutatta nekik a kezét és a lábát. Mikor pedig még mindig nem mertek hinni örömeikben, és csak csodálkoztak, megkérdezte tőlük: „Van-e itt valami ennivalótok?” Erre adtak neki egy darab sült halat. Elvette és szemük láttára megette. Majd így szólt hozzájuk: „Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárokbán.” Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat, és így szólt nekik: „Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk. És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.” Ezután kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. Ekkor leborulva imádták őt, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe; a templomban voltak, és áldották Istent.” Lk. 24: 36-53.

Szeretett férfi és nőtestvéreim, felettébb szeretett gyermekek! Áldott a mi Atyánk, mert elrejtette önmagát a nagyok, a hatalmasok és tudósok elől, de kinyilatkoztatta magát a kisgyermekeknek. Így hát kedves gyermekek! Szeretném, ha tudnátok, hogy itt van Isten köztünk. Krisztus Urunk ígérete szerint velünk van. Itt vagyunk Isten előtt az üdvözültek társaságában, és itt vannak köztünk az angyalok és a húsvéti tanítványok is! Ők mondják el nekünk Krisztust!

Mi történt a tanítványokkal húsvétkor? Foglyul ejtette őket nagypéntek, de eljött Jézus, hogy megszabadítsa őket, ismét megszabadítsa őket!

A tanítványok látták, hallották, kitapogatták Krisztust és mégsem hittek. Miért? Vegyük észre, hogy mit cselekedtek ők és kövessük példájukat! Tegyük mi is azt, amit ők tettek. Ne álljunk meg a kételyeinkben. Halljuk meg Jézus hívását, menjünk hozzá, amilyen közel csak mehetünk! Forduljunk a mellettünk lévőhöz, fogjuk meg a kezét, érezzük meg a csontját és a húsát. Valóságos? Így volt Jézus is valóságos húsvétkor, de a tanítványok még sem tudták elhinni. Miért nem hittek?

Krisztus Urunk valóságának megtapasztalása útjában három akadály áll. Ismeret, tudás és felfogásbeli akadály az első. A második érzelmi, a harmadik pedig akarati akadály. Mindhármat Krisztus győzte le és állította félre a tanítványai lelkében. Velünk is ezt teszi. Lerombolja a hamis tudás erődítményeit. Megsemmisíti és félreállítja nagypéntek érzelmi megkötöttségeit. Megszólít és akarati döntésre hív, hogy mi is kövessük őt. Mindenhez Ő ad erőt, és ezt az üdvözítést munkálja most is bennünk!

„Isten bizonyossága: Krisztus! Ő azért jött, hogy általa tudhassuk Istent. Mindenkinek Ő reá van szüksége, hogy a hite megnyíljon a mennyei Atya felé.<sup>1</sup> Nézzétek, ahogy Jézus ismét átadja magát a tanítványainak! Megengedi, hogy beléje nyúljanak, beléhatoljanak, a lényegéből részesüljenek, eggyé váljanak vele. Ezzel a szeretettel nyitja meg az utat, és vezeti ki a tanítványait a halál rabságából önmagához, aki örökkön örökké él, magán keresztül pedig a láthatatlan Istenhez.”<sup>2</sup> Húsvétkor pontosan ez történt! János, a szeretett tanítvány így vall erről:

***„Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről. Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyosságot teszünk róla, és ezért hirdetjük nektek is az örök életet, amely azelőtt az Atyánál volt, most pedig megjelent nekünk.”***1János 1:1-2;

Ezért „(...) ***nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.***” Apcs 4:20.

„Szentlélek munkája által pedig itt köztünk is ugyanez a kinyilatkoztatás történik! Az örök élet maga jelenik meg nektek és érint meg benneteket, ahogy egykor a tanítványokat!

Húsvétkor a tanítványokat a Krisztus jelenlétében a rettenet, a döbbenet, a félelemmel vegyes kíváncsiság és bizonyosságkeresés vezette.<sup>3</sup> A tanítványok az Úr feltámadását megrémüléssel, önmagukkal meghasonlottan, megháborodással és szívbéli okoskodással együtt járó felfedezésként élték meg, és ezt alig lehet elmondani szavakkal. Miközben a tanítványok tanítványi testvérei hiteles tanuként tettek bizonyosságot arról, hogy Jézus él, az ő tanítványi hallgatóik hitetlenkedtek, képtelenek voltak megbízni bennük és elhinni a bizonyágtételüket. Akkor, - a már szemtanúk tapasztalati hite és a még nem szemtanúk tapasztalati hitetlensége összeecsapásának a pillanatában - állt meg Jézus közöttük, mint aki húsukból való hús és

---

<sup>1</sup> <http://www.irodalmijelen.hu/05242013-1042/erintesek-caravaggio-ujfalusi-eva#sthash.X01hozI0.NI9QY16P.dpuf>

<sup>2</sup> <http://www.irodalmijelen.hu/05242013-1042/erintesek-caravaggio-ujfalusi-eva>  
Utolsó letöltés 2016-03-26: 14:38 óra.

<sup>3</sup> <http://www.irodalmijelen.hu/05242013-1042/erintesek-caravaggio-ujfalusi-eva>  
Utolsó letöltés 2016-03-26: 14:38 óra.

csontjukból való csont.<sup>4</sup> A feltámadott Krisztus tehát a maga fizikai valóságában első reakcióként nem örömet és békeséget gerjesztett a szívekben, hanem rémült zavarodottságot, és kinek-kinek a lelkében önmagával meghasonló kétkedő vitát (διαλογισμός).

Miért nem akartak hinni a tanítványok?

Megdöbrent az a meghasonlottság, amivel a Krisztust kitapintó tanítványok a saját érzékelésüknek sem akartak hinni. Miért nem akartak hinni a saját szemüknek, a saját fülüknek, a saját tapintásuknak? Milyen akadályok álltak közöttük és a saját valóságos érzékelésük közt?

A hittanosaimnak is feltettem ezt a kérdést, hogy miért nem akartak hinni a tanítványok még a saját megtapasztalásuknak sem? Ezt válaszolták:

„Azért, mert már elfogadták a Jézus halálát és beletörődtek abba, hogy Jézus meghalt.” Bárhova nézett tehát a nagypénteken túljutott tanítvány, mindent a kínhalált halt halott Jézuson látszólagos kudarcán keresztül látott. Ez maga az iszonyat. Ezt használja ki a kísértő, a Vádló, a Sátán. Ahogy kezdetben hazudott a halálról és az életről, úgy most is! Tagadva takarja el előled Krisztust! Minden egyes szava korbácsütésként hasítja fel benned a Jézussal való együttszenvet, úgy hogy egész tested beleborzad és megfutamodásra kényszerít. Olyan fájdalmat idéz föl benned, aminek még a gondolat fuvallatától<sup>5</sup> is elmenekülsz. Pontosan ez történt a nagypénteken éppen csak túljutott húsvéti tanítványokban is! Ezt az ördögi igen hatásos hazug magyarázatot, belső gondolkodást egészen tömören valahogy így lehetne összefoglalni:

**„Amióta az emberek meghalnak, olyan még nem volt, hogy az, akinek átment a szíven a dárda, feltámadjon és éljen. Ez az ősi tapasztalat és mozdíthatatlan igazság még a Názáreti Jézus személyére vonatkozóan is! Ehhez az igazsághoz ragaszkodj, bármit mond is az írás, vagy a fülemből zsongó szemtanúk!”**

Miért lenne ez a húsvéti igazság? Vajon nem azért csupán, hogy nem kellejen újra átélned a Jézustól való elszakadás nagypénteki fájdalmát? Nézzünk szembe ezzel a menekülésnek látszó ördögi csapdával, és belőle sugárzó fájdalommal, az iszonyattal! Ne enged közéd és Jézus közé állni ezt az embert gyűlölő ősi kígyót!

Húsvétkor ezt a „beletörődést” jött Jézus elvenni tőlünk, hogy az iszonyat helyét az élő Krisztus és a feltámadás öröme foglalja el!

### **Mi a helyzet ma?**

Igen! Mi történik ma a feltámadott Krisztus közelségében? Mi történik az elmédben, a szívedben és a lelkedben, amikor azt olvasod, avagy azt hallod, hogy Jézus él, mert feltámadt

---

<sup>4</sup> „És monda az ember: Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek neveztesse, mert emberből vétetett.” 1Móz 2:23.

<sup>5</sup> „Szó lopódzék hozzám, s valami nesz üté meg abból fületem. Éjjeli látásokon való töprengések között, mikor mély álom fogja el az embereket. *Félelem szálla rám, és rettegés, s megreszketteté minden csontomat. Valami szellem suhant el előttem, s testemnek szőre felborzolódék.* Megállta, de ábrázatját föl nem ismerém, egy alak vala szemeim előtt, mély csend, és [ilyen] szót hallék: Vajjon a halandó igaz-e Istennél: az ő teremője előtt tiszta-e az ember? Íme az ő szolgáltaiban sem bízhat és az ő angyalaiban is talál hibát: Mennyivel inkább a sárházak lakosaiban, akiknek fundamentumok a porban van, és könnyebben szétnyomhatók a molynál?! Reggeltől estig gyötrődnek, s anélkül, hogy észrevennék, elvesznek örökre. Ha kiszakítatik belőlük sátoruk kötele, nem halnak-e meg, és pedig bölcsesség nélkül?” Jób 4:12-21.

a halottak közül. Kereszthalálával megváltott és üdvözített. Erre a kérdésre két lehetséges válasz van. Az egyik közülük Szentlélek Istennek benned már véghezvitt munkája, amikor hittél tudod, hogy Jézus Krisztus nem csak él, valahol messze tőled, hanem minekutána megbocsátotta bűneidet, és te behívtad őt az életedbe, most már benned él és cselekszik.

A másik válasz a Szentlélek nélküli válasz, a régi természetünk felelete, ami egy olyan reakció, amelyben félelem van, összezavarodott felháborodás, hitetlenkedő tagadás, és egy olyan nem létező valósághoz való ragaszkodás, ami éppen a tagadás által tartja fenn magát bennünk, rajtunk keresztül, mégpedig, mint igazságnak látszó hazugság.

Két valóság feszült egymásnak a Krisztus ma élő tanítványaiban is, a befejezett múlt és a folyamatos jelenből kiinduló jövő. A húsvéti tanítványokban nagypéntek, a múlt gyilkos, jövőtlen és iszonyatos érzelmi töltettel teljes emlékvalósága, valamint vele ellentétben a feltámadt Jézus, a mindenkor jelenben élő és létező Krisztus valósága csapott össze! Nagypéntek valamilyen formában bennünk is jelen van, bánatként, kétségbeeséséként, hittelenségként, kudarcainkként, halálfélelmeként, aggódásként (...). Mindenki tudj a saját nagypéntekjét, amit a Jézus hiányának rettenetes érzése tölt be, helyét pedig az ördög jelenlétének érzete cseréli fel. Itt van Jézus, hogy megtaláljon ebben az állapotodban!

Mivel zárja rövidre Jézus a tanítványok kettős kétkedését,<sup>6</sup> vagyis a Feltámadott fizikai látványát és a belső meghasonlást, a rémült zavarodottságot valamint a kétkedő vitát? Azzal, hogy önmagához hívó bátorításával félelmeiket legyőző kíváncsiságot gerjesztett fel a tanítványaiban. Felszólította ugyanis őket, hogy lépjenek hozzá egészen közel, hogy látván lássák a sebhelyes, kezét, lábát, bőrét, Tamás esetében a dárdával átdöfött oldalát is, és e tapasztalás által ismerjenek és higgyenek!<sup>7</sup> Krisztus kezdeményezi, hogy a tanítványai az észlelő látással hagyják magukat meggyőzni arról, hogy Jézus a maga élő valóságában van közöttük. Arra is felszólítja őket, hogy tapintsák (ψηλαφάω pszélaphaó) ki az ő feltámadott „földi” – hús és csont - valóját és ugyanazzal az érzékelő látással állapítsák meg, hogy nem valami szellemet<sup>8</sup> látnak, - mert annak (πνεῦμα) nincs sem húsa, sem csontja, - hanem szeretett Mesterüket és feltámadt Megváltójukat látják, a maga valóságosan élő voltában. Ezek után megmutatta a sebeit, a tanítványai pedig jól-jól megnézték. „Ahogy Jézus átadta magát nekik, abban a szeretet egyik kifejeződési formája nyilvánul meg. Megengedte, hogy beléje nyúljanak, beléhatoljanak, a lényegéből részesüljenek, **eggyé váljanak vele**. Ma is ezt teszi! Ebben a kapcsolatában világosodott fel Krisztus „valódisága”, megváltói mivolta! Megváltó és megváltott önmagukban nem jelentenek semmit, egyikük feltételezi a másikat: elképzelhetetlen egymás nélkül. A Feltámadottal való kapcsolatba kerülés folyamatában válik nyilvánvalóvá Krisztus jelentősége annak szemében, aki eddig vak volt erre (...).<sup>9</sup>

Ezután az empirikus, kísérletező, ha úgy tetszik összehasonlító tapasztalás után örömmel teltek el, és Lukács szerint akkor e felfedezői öröm miatt nem hittek. Mintha tarkójukat

<sup>6</sup> Vö.: Sutyák Tibor: Kettős kétkedés, A test problémája Caravaggio Hitetlen Tamás című képén. In.: ["Viharnak kitett szavak által"](#), ELTE BTK Kiadó/ Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, Budapest 2012, 585-592 p.

<sup>7</sup> „Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd [ide] a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő!” Ján 20:27.

<sup>8</sup> Pneumatikus lelket.

<sup>9</sup> Vö.: <http://www.irodalmijelen.hu/05242013-1042/erintesek-caravaggio-ujfalusi-eva>  
Utolsó letöltés 2016-03-26: 14:38 óra.

érintve egyre csak ezt mondogatták volna: „Ez hihetetlen, hogy lehetséges ez?” Erre mit tett Jézus? Ennivalót kért és a szemük láttára halat és mézet evett. Az egyesülési vágynak ez a szublimált formája továbbnyitotta az utat a megjelenő Megváltón keresztül a transzcendenshez: Istenhez. Jézus tehát ismét átengedte magát, hogy megszabadítva a kétkedés és szkepszis akadályaitól a hit bizonyosságául szolgálhasson a tanítványainak.<sup>10</sup>

<sup>11</sup> Mintha ezt mondta volna mindenkinek e tetteivel:

*„Most a bizonyítékok birtokában döntetek újra, fogalmazzátok újra az igazságot, és válasszatok igazságot! Húsvét vagy nagypéntek, feltámadott élet, vagy halál? Szörnyűséggel végződő múlt, félelemmel teli jelen, sötét vagy pedig fényes és reményteljes jövő?”*

A kettő közül az egyik élő valóság, a másik viszont vele teljes ellentétben egy hullaszagú bálvány. Ne engedd hát, hogy az ördög a megölve halott Jézust merevítse benned utálatos és pusztító bálvánnyá!<sup>12</sup> Engedd inkább és kérd, hogy Szentlélek Isten tegye élő valósággá az evangélium Krisztusát!

Nem tudjuk, hogy mennyi idő telhetett el ezzel a kalandos, szemmel, szájjal, kézbőrrel és elmével történő felfedezéssel, szemlélődéssel, és a legnagyobb hihetlenség megismerés szerű feldolgozásával, amikor megszólalt Jézus és ezt mondta az alig meggyőzhető tanítványoknak:

*„Ezek azok a beszédek, melyeket szoltam néktek, mikor még együtt voltunk, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megíratk a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltároknál én felőlem. Akkor megnyilatkoztatta az ő elméjüket, hogy értsék az írásokat.”* Luk 24:44-45.

Bizony, Jézus az idézett igével szólít fel bennünket is, hogy úgy mond:

*„(...) ne légy hitelessen, hanem hívő!”*

A feltámadás teljes valósága a Jézus szavain keresztül jut el a mindenkori tanítványai lényéhez. János erről a lényüket megérintő látható, hallható, megfogható ígéről mondja azt, hogy ők kitapintották benne az örök élet ígését, a megjelent örök életet, amely el volt rejtve az Atya Istenben (**1János 1:1-2**).

Meglátták őt, megfogták a kezükkel, azt az örök életet tapintották, amelyet ember soha előtte nem kóstolhatott (1Móz 3:22-24)! Sőt ezzel együtt azt is mondja, hogy nem tehetik, hogy amiket látván láttak, tapasztaltak, érzékelvén észleltek, és amiket hallottak, azokat ne szólják.” (Apc 4:20) E bizonyágtétel szerint lehetetlen eltitkolniuk a feltámadott Krisztust! Szétfeszít minden sírkamrát, lepecsételt sziklasírt, amiben Őt a legszigorúbb titkosítással elzárva akarják tartani (Máté 27:62-66: 6).

Vajon csak a látás, hallás, tapintás érzékelésével fedezték fel Krisztust a tanítványok? Határozottan nem! Az ő teljes emberi lényükkel ismerték meg a feltámadott Jézust, az

---

<sup>10</sup> Uo.

<sup>11</sup> <http://www.irodalmijelen.hu/05242013-1042/erintesek-caravaggio-ujfalusi-eva>

Utolsó letöltés 2016-03-26: 14:38 óra.

<sup>12</sup> Vö. Oswald Chambers: Krisztus mindennekelett, Primó/Evangéliumi Kiadó, Budapest 1992, o. 43.

Istennek egyszülött Fiát, örökkévaló Urukat! Ragadd hát meg te magad is Szentlélekisten értelmezését! Semmi nem hatol mélyebbre bennük, mint az Úr Szentlélekkel szolt ígéje (Zsid 4:12-13). A tanítványok esetében minden addigi tapintás felszínes érintésnek bizonyult a Lélek hatalmával szolt ígéhez képest, sőt ez a Feltámadott ajkáról elhangzó örök ige (Luk 24:26-32) tett bennük valóságossá minden egyes érzékelést (Vö.: 1Ján 5:20)! Fogjátok fel végre, hogy így teljesültek be az írások, minden, ami énfelőlem csak írva van a törvényben a prófétáknál és a zsoltároknál! – mondta az Úr.

A Mindenható Krisztus világkormányzó szent akaratából (Mt 28: 18) az írás beteljesülésének tapasztalata ma benned történik a Szentlélek közvetlen és személyes munkája által! Ez nem valami varázslat, hanem a legvalóságosabb valóság! Szentlélek teszi bennünk valósággá azt, amit nekünk Krisztus Urunk sebhelyeiben és azokon túl lehetetlen kitapintanunk és ésszel felfognunk! Ő kapcsol össze nemcsak az örökkévaló Krisztussal, hanem a prófétákkal és mindenkiel, akiben az Ő Lelke van! A feltámadott Krisztus nem önszuggesztió, hanem érzékelésünk számára véghezvitt vérvalóságos kinyilatkoztatás, melynek helye a mi saját és teljes (múlt, jelen és jövőbeli) emberi valónk, s melynek tartalma örök és változtathatatlan valóság, mely valahogy így szól:

*A megváltó Krisztus legyőzte a halált és él, mégpedig nem csak rajtam kívül, hanem a váltsága által bennem is! A feltámadott Jézus az engem megragadó kegyelem és hit által a saját testi valóságom részévé lett, valahogy hasonlóan ahhoz, ahogy Jean Pierre Dutilleaux - t ismerték meg a toulambyak és lett a saját érző testük valóságának részévé (Vö.: 1Jn 4, 17). Tedd fel a kérdést! Mi helyezkedik ezzel az értelemmel szemtől szembe? Vajon nem egy tagadó értelmezés, amelyik az immár megváltott emberi létmódunkhoz kötött közvetlen és személyes emberi megismerést vonja kétségbe, tagadja meg és változtatja hazugsággá? Halld hát az ígét! „(...) Mert amint ő van, úgy vagyunk mi is e világban!” (1Jn 4, 17) Krisztus Urunk Üdvözítőnként van mennyben és földön e világban, mi pedig Isten üdvözíve újjáteremtett gyermekeiként (2Kor 5:17)!*

Ne engedd hát, hogy az ördög a megölve halott Jézust merevítse benned utálatos és holt, oszladozásával pedig pusztító bálvánnyá! Jézus valóságosan meghalt ugyan, de harmadnap feltámadt és élén él! Engedd hát, sőt inkább kérvén kérjed, hogy Szentlélek Isten tegye élő valósággá benned az evangélium élő Krisztusát! Krisztus él, mert feltámadt a halottak közül és bűneid bocsánatával jön hozzád! A személyesen neked hirdetett bűnbocsánatban akar veled találkozni! Jöjj hát az érted megtöretett Krisztushoz! Ámen.